

ИЗЛОЖБА „ОМАЖ МИЛАНУ КОМНЕНИЋУ
– У ОДБРАНУ СЛИКЕ”

Враћање дуга великом уметнику

Иако није било сликар по вокацији, Комненић је добро разумео сликаре и њихово прегалаштво. Сliku не треба објашњавати умом него срцем, говорио је, а тога се у својим приказима сликарског умећа и држао.

У Великој галерији Дома Војске Србије, 5. маја, отворена је изложба посвећена познатом српском песнику, есејисти, преводиоцу и ликовном критичару Милану Комненићу, јединственом уметнику, који је волео да истакне значај уметничког ангажмана у сваком времену, а посебно оном које је оптерећено економским, социјалним, политичким, културним и сваким другим неизвесностима и изазовима. Веран себи и својим схватањима, Комненић није бежао од политике, али је изнад свега волео уметност и уметнике. Стога изложба „Омаж Милану Комненићу – У одбрану слике”, у организацији Медија центра „Одбрана” и Фондације „Главо”, на неки начин, представља и враћање дуга уметнику који се сликарством бавио „из другог угла”.

Публици је представљено 17 капиталних дела великих сликара, којима је Милан Комненић посветио значајан део истраживања. Многобројни љубитељи његовог стваралаштва, али и сликарског опуса представљеног на изложби, имали су прилику да први пут у Београду виде, између осталих, и дела „Лепотица дана” Љубе Поповића и велики диптих Миодрага Дада Ђури-

УМЕТНИК ДУХА

Милан Комненић, истакнути српски песник, есејиста, преводилац, рођен је у Пилатовцу у Црној Гори, а умро у Београду 2015, у 75. години. Оставио је трага у уметничком и политичком животу Србије.

Био је уредник у издавачкој кући „Просвета“, где је покренуо значајне едиције. Уређивао је књижевне часописе „Видици“, „Дело“ и „Реласион“, радио као предавач на универзитетима у Француској, Италији и САД. Говорио је француски, шпански, италијански и немачки језик.

Добитник је значајних књижевних награда, међу којима су и „Младост“, „Исидора Секулић“, „Милан Ракић“, и награде за преводилаштво „Милош Ђурић“. Остао је упамћен и као организатор многобројних изложби наших светски познатих сликара, о којима је писао запажене критичке есеје.

Комненић је један од оснивача Српског покрета обнове и истакнути члан Демократске странке. Био је министар културе након петооктобарских промена 2000. године и савезни секретар за информисање у Савезној Републици Југославији.

ћа, који је за ту прилику допремљен из Њујорка. Уз њих на изложби изложена су и дела великог формата Петра Лубарде, Воје Станића, Петра Омчикуса, Косе Бокшан, Тодора Стевановића, Ксеније Дивјак, Љубодрага Јанковића Јалета, Мира Главуртића, Станка Зечевића, Љубице Мркаљ, Владимира Дуњића, Драгана Вука Рачића, Милана Туцовића, Раше Трукуље и Бранислава Марковића.

У име Медија центра „Одбрана“ многобројне љубитеље ликовне уметности поздравила је на отварању изложбе потпуковник Биљана Пашић, која је изразила задовољство због остварене сарадње Фондације „Главо“ и Дома Војске, и искористила прилику да госте позове и на манифестацију „Музеји Србије 10 дана од 10 до 10“, у којој ове године учествује и Медија центар „Одбрана“. Уз обиље активности и садржаја који ће свакако поново пробудити интересовање Београђана и њихових гостију за уметност и уметничка догађања, манифестација се одржава од 10. до 20. маја.

– Увод у тај догађај свакако јесте изложба „Омаж Милану Комненићу – У одбрану слике“, посвећена човеку који је волео ликовне уметнике и уметност уопште. И сам је, као песник и есејиста, али и оштар и омиљен критичар сликарских дела великих мајстора, био део уметничког миљеа Београда и Србије. Многобројни љубитељи ликовног стваралаштва наших великих уметника, који су изазивали његово интересовање, овом изложбом добили су прилику да уживају у делима у којима је уживао и сам Комненић – рекла је потпуковник Пашић на отварању изложбе.

Критичко перо Милана Комненића било је наклоњено сликарима који су стварали велика дела, не марећи толико за славу и свременост, колико за обичног човека и његово

продуховљење. Комненић је сматрао, говорио и писао да слике не треба објашњавати умом већ срцем, и да сликарство оставља трагове и поручје у дамарима и трептајима које изазива код посматрача сликарских дела. Свака слика је различита и зависи колико од њеног ствараоца, толико и од онога ко у њој живи и ко о њој размишља. А размишљање о слици, посебно оној капиталној, какве су изложене у Великој галерији Дома Војске, што се дуже посматра, прелази из гносеолошке у онтолошку визуру и ту се задржава. Зато њен квалитет често зависи и од ока и срца посматрача, љубитеља сликарских творевина.

Мајстори кичице, нарочито они најславнији и највећи, чија је дела Комненић бирао за своје есејистичке огледе о уметности и њеном значају, често су истицали да је он о сликарству и сликама писао квалитетније, прецизније и с много више стручног знања и упућености од многих ликовних критичара, образовањем „позваних“ да се баве судбином ликовних уметника.

Аутор изложбене поставке је историчар уметности Никола Кусовац, који је на отварању говорио и о изузетном значају Комненићевог есејистичког рада, посебно кад је реч о оцени значајнијих сликарских дела. О пријатељству сликара и Милана Комненића говорио је и Милан Туцовић, сликар чије је дело приказано на изложби.

Изложба „Омаж Милану Комненићу – У одбрану слике“ отворена је до 31. маја. ■

Душан ГЛИШИЋ
Снимио Срђан ХАЈСТЕР